

Seg kommer nu til det sidste Vædringsforslag af den ærede Indenrigsminister, nemlig det Vædringsforslag til § 8, som gaar ud paa, at den ved anden Behandling vedtagne Bestemmelse om Udgifternes Fordeling skal forandres til, hvad der var bestemt i Lovforslaget, som det oprindelig forelaa fra Regjeringens Side, nemlig at Halvdelen af Udgiften skal udredes af Statskassen og Halvdelen af Kommunerne, nemlig af Amtsrepartitionsfonden paa Landet og af Kommunekassen i Kjøbstæderne. Udvalget kan ikke tiltræde den ærede Indenrigsministers Forslag, men maa fastholde, hvad der blev vedtaget ved anden Behandling. Naar Udvalget ikke gif ind paa det Forslag, der var stillet til anden Behandling af et Mindretal om, at Statskassen skulde bære samtlige Udgifter, var det, som allerede udtalt, egentlig ikke principielle Hensyn, der gjorde sig gjældende, men det var væsentlig den Formening, man nærede om, at der mod en anden Forandring i det bestaaende Forhold vilde reise sig saa stærk Modstand fra Regjeringens Side, at Forslaget ikke vilde blive vedtaget. Desværre viser det sig nu at være Tilfældet, at den samme Modstand gjør sig gjældende mod Udvalgets Flertals Forslag om Nedsettelse af Udgifterne for Kommunerne vedkommende til en Trediedel, hvilket Forslag blev vedtaget. Naar Udvalget imidlertid lægger Vægt paa, at denne Bestemmelse fremdeles maa blive den endelige, er det ikke saa meget af Hensyn til denne Vættelse, som derved under visse Eventualiteter kan bevirkes for Kommunerne; men det er mere, fordi man lægger Vægt paa, at Thinget derved giver tilkjende, at det deler den Opfattelse, nærer den Anskuelse, at Kommunerne ugunstige pekuniære Stilling, ikke blot Sognkommunerne og Kjøbstadkommunerne, men ogsaa Amtsrepartitionsfondene, gjør det ønskeligt at nedsette Udgifterne for Kommunerne, og det saa meget mere, som det viser sig, at der ikke er nogen Udgift til at skaffe Kommunerne forøgede Indtægter. I hvert Fald vil en saadan Nedsettelse, som var foreslaaet til anden Behandling og blev vedtaget, vise, at man er imod ved nye Love at skaffe Kommunerne forøgede Udgifter, og det vil ikke kunne nægtes, at det vil dog i nogen Grad blive Tilfældet ved denne Lov,

hvis den skulde blive vedtagen. Derfor maa Udvalget fastholde den Afstemning, der fandt Sted ved anden Behandling. — Den ærede Minister udtalte sig imod Udvalgets Vædringsforslag til § 11 og gjorde navnlig gjældende, at dette Forslag vil være meget ubilligt mod Vedkommende. Udvalget skjønner ikke, at dette kan være Tilfældet, da det jo er Vedkommendes egen Skyld, at hans Bedrift bliver standset paa de omhandlede Steder, fordi Regjeringen maa anse den for uforenelig med sanitære Hensyn. Det maa derfor være den Vedkommendes egen Sag at indrette sig saaledes, at han ikke kommer i Strid med disse Forbud, ellers maa han tage Stæde for Hjemgjæld. Naar, som Udvalget har foreslaaet, denne Bestemmelse udgaar af Lovforslaget, vil han imidlertid ikke være afstaaen fra, hvis han vil det, at gjøre sin Sag gjældende ved Domstolene, og naar Domstolene maatte anse ham for berettiget dertil efter Grundlovens Bestemmelse, at faae Erstatning; men Udvalget anser det for et stort Spørgsmaal, om en saadan Erstatning vil kunne tilkjendes ham i Henshold til Grundlovens Bestemmelse om Erstatning for Afstaaelse af Eiendom paa Grund af, at Almenvellet kræver det. Udvalget maa derfor fastholde sit Vædringsforslag til § 11.

Indenrigsministeren (Singerlev): Mit principale Vædringsforslag til § 8 skal jeg efter den ærede Ordførers Opfordring tage tilbage; naar man deri ser en Smødetommen, kan jeg ikke have Noget imod, at dette Forslag bortfalder. Seg tror, at jeg glemte før at omtale, at jeg kan tiltræde det Forslag, der er stillet af Udvalget til § 9. Seg maa stadig fastholde, at det er høist mærkværdigt og uretfærdigt at udstemme de Ord i § 11, som Udvalget foreslaar udstemte. Den ærede Ordfører siger, at Vedkommende kan indrette sig saaledes, at Loven ikke rammer ham. Det er ikke saa ganske sikkert, at Vedkommende kan indrette sig saaledes, det kan man ikke forud vide, og jeg skal i alt Fald sige, at naar jeg havde troet, at de Ord skulde udgaa af Paragrafen, vilde jeg aldrig have redigeret Paragrafens øvrige Del, som jeg har gjort. Saa maatte den have været langt inderere og simplere. Nu er det overladt til Administrationen at sige,